

ORACIÓ OBLIGATÒRIA LLARGA

Es recita una vegada cada vint-i-quatre hores

Qui desitgi recitar aquesta oració, que es posi dempeus, es giri cap a Déu i, romanent , dret al seu lloc miri a dreta i esquerra, com qui espera la misericòrdia del seu Senyor, el Més Misericordiós, el Compassiu. Després que digui:

Oh Tu, qui ets el Senyor de tots els noms i el Faedor dels cels! Et suplico pels Qui són les Aurores de la Teva Essència invisible, el Més Exaltat, el Tot Gloriós, que facis de la meva oració un foc que consumeixi els vels que m'han apartat de la Teva bellesa i una llum que em condueixi a l'oceà de la Teva presència.

Que després aixequi les mans en senyal de súplica a Déu – beneït i exaltat sia Ell- i digui:

Oh Tu, desig del món i Benamat de les nacions! Tu em veus girant-me cap a Tu, lliure de tota afecció a ningú que no siguis Tu, i aferrat a la Teva corda, pel moviment del qual ha estat commoguda tota la creació. Sóc el teu serf, oh Senyor meu, i el fill del Teu serf. Sóc aquí disposat a fer la Teva voluntat i desig, sense anhelar altra cosa que la Teva complaença. T'imploro per l'Oceà de la Teva

misericòrdia i el Sol de la Teva gràcia que procedeixis amb el Teu poder què està per sobre de tota menció i lloança! Tot el què sigui revelat per Tu és el desig del meu cor i estimat per la meva ànima. Oh Déu, Déu meu! No consideris els meus actes ni les meves esperances; ans, considera la Teva voluntat, que abraça els cels i la terra. Pel Teu Més Gran Nom, oh Tu Senyor de totes les nacions! He desitjat sols el què Tu desitjares, i estimo sols el què Tu estimes.

Que després s'agenolli, inclini el front fins al terra i digui:

Exaltat ets per sobre de la descripció de qualsevol que no siguis Tu, i la comprensió de ningú fora de Tu.

Que després es posi dret i digui:

Fes de la meva oració, oh Senyor meu, una font d'aigües de vida perquè jo visqui tant com perduri la Teva sobirania i faci menció de Tu en cada món dels teus mons.

Que després torni a aixecar les mans en gest de súplica i digui:

Oh Tu, en separació de Qui s'han fos els cors i les ànimes, i a causa del foc d'aquest amor s'ha inflammat el món sencer! T'imploro pel Teu nom, mitjançant el qual has sotmès a tota la creació, que no em prívís

del que hi ha en Tu, oh Tu que regnes sobre tots els homes. Tu veus, oh Senyor meu, aquest estrany què es dirigeix apressat a la seva exaltadíssima llar que es troba sota el dosser de la Teva majestat, als recintes de la Teva misericòrdia; i a aquest transgressor què cerca l'oceà del Teu perdó; i aquest humil què procura la cort de la Teva glòria; i aquesta pobra criatura rere l'orient de la Teva riquesa. Teva és l'autoritat per ordenar el que desitgis. Testimonio que Tu has de ser lloat en els teus fets, i obeït en els Teus mandats, i romandre lliure en les Teves ordres.

Que després aixequi les mans i repeteixi tres vegades el Més Gran Nom. Que llavors s'inclini, amb les mans recolzades als genolls, davant Déu –beneït i exaltat sia Ell- i digui:*

Tu veus, oh Déu meu, com el meu esperit ha estat commogut dins de les meves extremitats i membres en la seva ànsia d'adorar-te i en el seu anhel per recordar-te i exaltar-te; com dóna testimoni del què la llengua del Teu Manament ha testimoniats en el regne de la Teva expressió i el cel del Teu coneixement. Vull en aquest estat, oh Senyor meu, demanar-te tot el que hi ha en Tu, per demostrar la meva pobresa i la Teva riquesa, i declarar la meva impotència i manifestar la Teva força i el Teu poder.

Després que es posi dempeus i aixequi dues vegades les mans en senyal de súplica, dient:

No hi ha Déu tret de Tu, el Tot Poderós, el Generosíssim. No hi ha Déu tret de Tu, Qui ordena, tant en el principi com a la fi. Oh Déu, Déu meu! El Teu perdó m'ha influït valor, i la Teva misericòrdia m'ha enfortit, i la Teva crida m'ha despertat, i la Teva gràcia m'ha aixecat i conduït cap a Tu. Qui, sinó, soc jo per atrevir-me a romandre davant el teu portal de la ciutat de la Teva proximitat, o dirigir el rostre cap a les llums què resplendeixen des del cel de la Teva voluntat? Tu veus, oh Senyor meu, aquesta dissortada criatura que truca a la porta de la Teva gràcia, i aquesta ànima evanescent què busca el riu de la vida eterna de mans de la Teva generositat. Teu és el comandament en tot moment, oh Tu qui ets el Senyor de tots els noms, i meva és la resignació i espontània submissió a la Teva voluntat, oh Creador dels cels!

Que després aixequi les mans tres vegades, dient:

Déu és més gran que tots els grans!

Que després s'agenolli i inclini el front fins al terra i digui:

Massa alt estàs perquè ascendeixi al cel de la Teva proximitat la lloança dels qui estan prop de Tu, o perquè les aus dels cors dels qui estan dedicats a Tu atenyin l'entrada de la Teva porta. Testimonio que Tu has estat santificat per sobre de tots els atributs

i consagrat per sobre de tots els noms. No hi ha Déu tret de Tu, el Més Exaltat, el Tot Gloriós.

Que després s'assegui i digui:

Testimonió el què han testimonià totes les coses creades, i el Concurs de Dalt, i els habitants de l'Altíssim Paradís, i, més enllà d'ells, la Llengua de Grandesa mateixa des de l'horitzó tot gloriós: que Tu ets Déu, que no hi ha Déu tret de Tu, i que Qui ha estat manifestat és el Misteri Ocult, el Símbol Atresorat, mitjançant el Qual s'han unit i enllaçat les lletres S, I, G, U, E i S (sígues). Testimonió que és Aquell el nom del qual ha estat inscrit per la Ploma de l'Altíssim, i Qui ha estat mencionat en els Llibres de Déu, el Senyor del Tron a les altures i d'aquí a la terra.

Que després es posi dret i, alçat, digui:

Oh Senyor de tota l'existència i Posseïdor de tot el què és visible i invisible! Tu perceps les llàgrimes i els sospirs que profereixo, i sents els meus gemecs i els meus plans i el lament del meu cor. Pel Teu poder! Les meves transgressions m'han impedit acostar-me a Tu; i els meus pecats m'han mantingut lluny de la cort de la Teva santedat. El Teu amor, oh Senyor meu, m'ha enriquit, i la separació de Tu m'ha destruït, i l'allunyament de Tu m'ha consumit.

Et suplico pels teus passos en aquest desert i per les paraules "Sóc aquí, sóc aquí" que els Teus Escollits han pronunciat en aquesta immensitat, i pels hàlits de la Teva Revelació i les suaus brises de l'Alba de la Teva Manifestació, que ordenis que jo pugui contemplar la Teva bellesa i observar tot el què hi ha al Teu Llibre.

Que després repeteixi tres vegades el Més Gran Nom s'inclini amb les mans recolzades als genolls i digui:

Lloat siguis, oh Déu meu, per quant m'has ajudat a recordar-te i m'has fet conèixer al Qui és l'Aurora dels Teus signes, i doblegar-me davant el Teu senyoriu, humiliar-me davant la Teva Deïtat i reconèixer el què ha estat pronunciat per la Llengua de la Teva grandesa.

Que després s'aixequi i digui:

Oh Déu, Déu meu! La meva esquena està corbada per la càrrega dels meus pecats, i la meva negligència m'ha destruït. Sempre que penso en les meves males obres i en la Teva benevolència, se'm fon el cor i em bull la sang a les venes. Per la Teva Bellesa, oh Tu, Desig del món! Em poso vermell en aixecar el rostre cap a Tu, i les meves mans anhelants s'avergonyeixen d'estendre's cap el cel de la Teva generositat. ¡Tu veus, oh Déu meu, com les

llàgrimes m'impedeixen recordar-te i exaltar les Teves virtuts, oh Tu Senyor del Tron a les altures i d'aquí a la terra! ¡T'imploro, pels signes del Teu Regne i els misteris del Teu Domini, què procedeix amb els Teus estimats com correspon a la Teva generositat, oh Senyor de tota l'existència, i és digne de la Teva gràcia, oh Rei del què és visible i invisible!

Que després repeteixi el Més Gran Nom tres vegades, i s'agenolli, inclini el front fins al terra i digui:

Lloat siguis, oh Déu nostre, per quant has fet descendir sobre nosaltres allò que ens acosta a Tu i ens proveeix de tot el què és bo i que has enviat en els Teus Llibres i Escripures. Et supliquem, oh Senyor meu, que ens protegeixis de les hosts d'ocioses fantasies i vanes imaginacions. Tu en veritat, ets el Fort, l'Omniscient.

Que després aixequi el cap, s'assegui i digui:

Testimonió, oh Déu meu, el què han testimonià els Teus Escollits, i reconec el què han reconegut els habitants de l'Altíssim Paradís i aquells què han girat al voltant del Teu imponent Tron. Els regnes de la terra i del cel són Teus, oh Senyor dels mons!

—Bahá'u'lláh

* Alláh-u-Abhá